

Loukusjärven hirviö

Luku 1 Loukusjärvi

Pohjoisessa on järvi, jonka nimi on Loukusjärvi.

Rantakallion alla oli iso luola.

Luolaa oli vaikea löytää, sillä sen oviaukko oli piilossa veden alla.

Luolassa asui järven hirviö, Loukusjärven lohikäärme.

Järven rannalla oli talo.
Siinä asui perhe, johon kuuluivat isä,
äiti ja poika.
Pojan nimi oli Eino.
Hirviö oli Eino'n paras kaveri.
Eino oli antanut hirviölle nimeksi Lauri.

Melkein joka päivä Eino juoksi järven rannalle leikkimään. Hän heitti laiturilta veteen kolme kiveä. Se oli merkki Laurille. Pian vesi alkoi väreillä, ja vedestä työntyi esiin valtavan kokoinen hirviön pää.

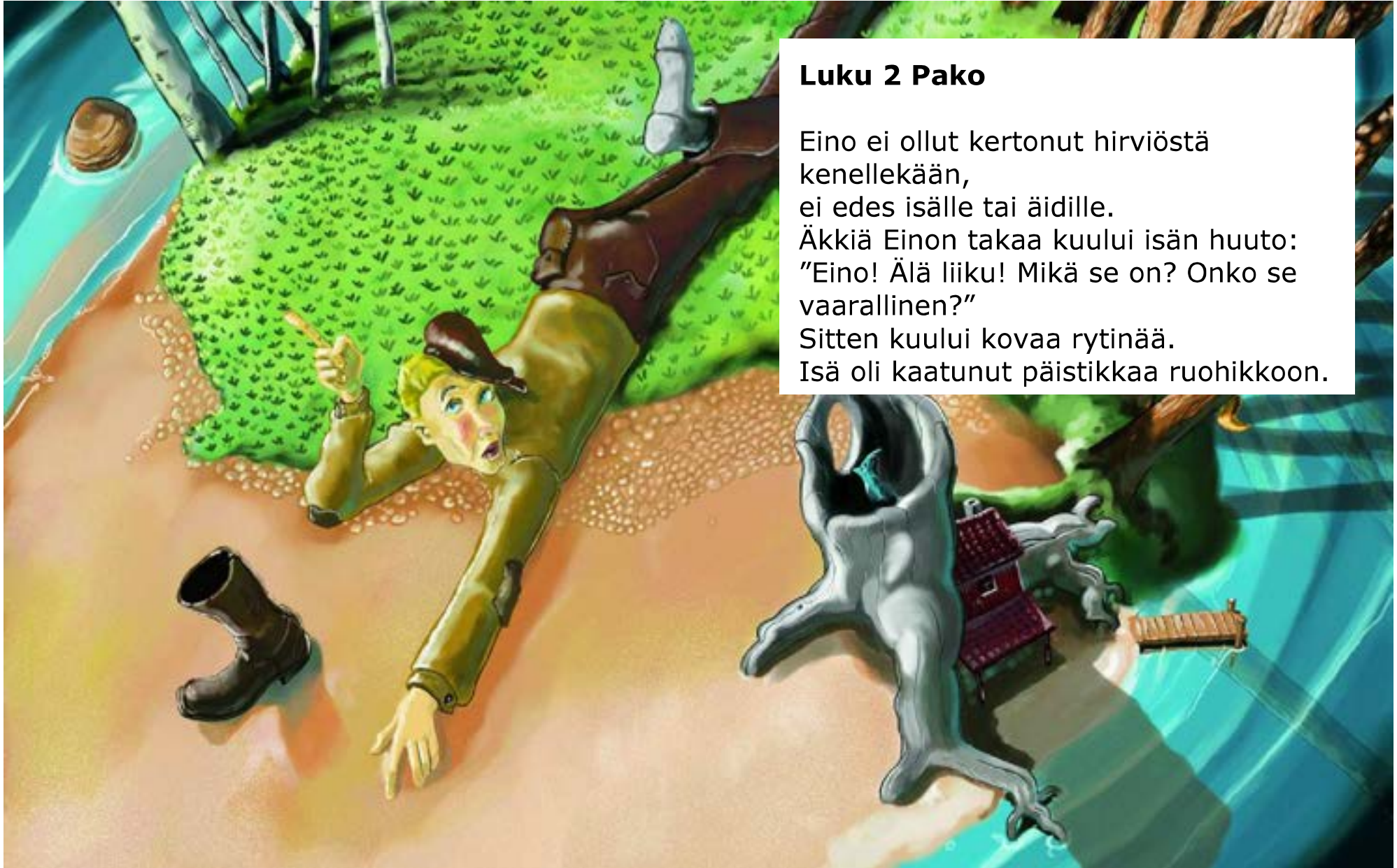
Hirviö ui laiturin viereen.
"Hei ystävä", se sanoi Einolle.
"Hei Lauri", Eino vastasi.
"Tule uimaan. Voit ratsastaa
selässäni", Lauri-hirviö ehdotti.
"En tänään. Vesi on kylmää. Jutellaan
vain", Eino vastasi.

"Muistatko, miten meistä tuli ystäviä",
Eino sanoi.
"Muistan", Lauri vastasi. "Sinä putosit
jään läpi veteen.
Jää oli liian ohutta. Minä toin sinut
takaisin rantaan."
"Siitä lähtien olemme olleet ystäviä",
Eino sanoi.

“Haluatko tietää salaisuuden? Katsopa tätä”, Lauri sanoi.
Ja hupsis, hirviön paikalla vedessä kellui lintu.
Ja toinen hupsis – lintu muuttui takaisin hirviöksi.
“Voin muuttaa itseni toiseksi eläimeksi tai vaikka puuksi ja pensaaksi”, Lauri sanoi ylpeänä.

Luku 2 Pako

Eino ei ollut kertonut hirviöstä kenellekään, ei edes isälle tai äidille.

Äkkiä Einon takaa kuului isän huuto: "Eino! Älä liiku! Mikä se on? Onko se vaarallinen?"

Sitten kuului kovaa rytinää.

Isä oli kaatunut päistikkaa ruohikkoon.

"Minne se hirviö katosi? Se pitää saada kiinni",
isä puuskutti.
Eino pelästyi.
Mitä Laurille tapahtuu,
jos isä kertoo hirviöstä muille?
Se varmaan ammutaan.
Eino kääntyi katsomaan Lauria,
mutta vedessä näkyi vain yksinäinen lintu.
Lauri oli muuttanut itsensä linnuksi.

Seuraavana päivänä Lauri sanoi Einolle:
"Minä olen vaarassa. Minun pitää lähteä pois."
Hirviön silmästä pusertui esiin kirkas kyynel,
joka jäi kimaltamaan kivelle.
Sitten Lauri otti vauhtia ja kohosi lentoon.
Korkealta ilmasta Lauri huusi:
"Ystäväni, minä tulen takaisin!"

Luku 3 Eläinten sirkus

Lauri lensi kohti etelää uusiin maihin, joissa aurinko paistoi lämpimästi ja vesi oli lämmintä ja pehmeää. Kerran Lauri uinaili päiväunia pienessä metsässä. Äkkiä sen pään takaa kuului mahtava töräys: "TRRÖÖÖÖT!"

Lauri pelästy. Hupsis – se muutti itsensä hiireksi ja juoksi lehden alle piiloon. "Kas vain, lohikäärme, joka osaa muuttaa itsensä hiireksi. Se on hieno taito", sanoi iso harmaa ja ryppyinen elukka.

"Minä olen sirkuselefantti Nasir. Liity mukaan sirkukseen. Minä teen sinusta sirkustähden."

Laurista tuli sirkuksen tähtiesiintyjä. Sen esitys herätti hämmästystä kaikkialla.

Yleisö taputti ja hurrasi Laurille, kun se muutti itsensä kukaksi, pensaaksi tai eläimeksi.

Sirkus kulki kaupungista toiseen kaupunkiin, maasta toiseen maahan. Matkaa tehtiin siltojen yli.

Matkaa tehtiin vettä pitkin.

Jokaisesta kaupungista Lauri lähetti Einolle postikortin. Korteissa oli maisemia ja kuuluisia paikkoja ja sirkuksen jännittäviä esiintyjiä.

Eräänä kuumana päivänä Lauri sanoi:
"Elämä sirkuksessa on ollut hienoa,
mutta minä haluan palata takaisin
kotiin.
Jouduin lähtemään pakoon.
Nyt minut on jo unohdettu, ja voin
palata takaisin."
Se kohosi lentoon ja aloitti pitkän
matkan kohti kotijärveä.

Luku 4 Kotiinpaluu

Lauri oli ollut poissa monta vuotta. Einosta oli sillä aikaa kasvanut reipas nuorimies.

Hän teki työtä puuseppänä ja rakennusmiehenä.

Hän oli tavannut naapurikylässä Annan, ja pari oli mennyt naimisiin.

Joka sunnuntai Eino lähti yksin järvelle. Järven toisella puolella Eino puikahti sisään pienestä kallionhalkeamasta. Pian kallion alta alkoi kuulua kolinaa ja pauketta.

Eräänä iltana Eino ja Anna olivat syömässä.
Eino näki pienen linnun, joka koputteli ikkunaan.
Eino ponkasi ylös kuin salama ja ryntäsi ulos.
Lintu lensi rantaa kohti ja Eino juoksi perään.
Kun Eino ehti rantaan, lintu laskeutui veteen.
Kuului valtava loiskahdus, ja vesi lensi korkealle ilmaan,
kun lintu muuttui Lauriksi.

"Minä lupasin tulla takaisin ja minä tulin",
Lauri tervehti iloisena Einoa.
"Tiesin, että tulisit.
Minulla on sinulle yllätys",
Eino huudahti ja hyppäsi veneeseen.
"Sukella luolaan. Minäkin tulen sinne."

Luolassa Lauri katseli ihmeissään ympärilleen.
Eino oli rakentanut luolaan puulattian ja seinät laudoista ja tehnyt sinne huonekaluja.
Anna oli kutonut lattialle mattoja.
Se ei ollut kylmä ja kostea luola, vaan oikea koti.
"Täällä sinä voit asua kaikessa rauhassa.
Täällä sinä olet turvassa", Eino sanoi.

Loukusjärven hirviö eli vielä kauan luolassaan, josta Eino oli tehnyt sille kodin. Eino vieraili usein Laurin luona. Lauri kertoi Einolle tarinoita sirkuksesta ja kaikista jännittävistä asioista, joita se oli matkoillaan nähnyt.

Loukusjärven hirviö

Teksti: Ari Sainio

Piirroksiset: Arto Törmänen

Lukija: Antti Laakkonen

Verkkotoimitus: Tanja Räsänen

Tekninen toteutus: Timo Övermark

Papunet-verkkopalveluyksikkö,
Kehitysvammaliitto ry, 2013

Verkkokirja on saanut valtion
selkokirjatukea.